

Örnbom, H. F.

Poetiska utkast.

IV b1

Kapsel



PROGRAM,

UTGIFVET

TILL ÅRSEXAMEN

Å

PRIVATLYCEUM I KUOPIO.

Den 30 maj 1885.

KUOPIOSSA,
1885.

Young Maria

IV
Kap

Herman Fredrik
Öhrbom f. i Ulfö
den 21 Juni 1848, död
i Kuopio den 18 Mars,
1884. Lektor.
Student från Åbo Gym-
nasium 1866.




POETISKA TKAST

AF

HERMAN FREDRIK ÖHRBOM.

I.

ag helsar dig, du unga tropp,
Välkommen här igen
Att fostras för det goda opp,
För dygden, sanningen!
Begagna dig af hvarje dag,
Som Herran bjuder dig,
Att lära dig Hans viljas lag
Och vandra på Hans stig!

Se, hvarje stund flyr hastigt bort:
Din sol kan sjunka snabt,
Din lefnad varda mera kort,
Än du det anar knapt.
Så lät ej fåfängt gå den tid,
Du blommar här, betänk
Hvad allt som hör till din frid
Och prisa Herrans skänk!

IV
Kap

II.

Upp till den Gud, som quälla låter
Ur dödens natt till lifvets dag
Oss arma väsen, dem han åter
Ur lifvet för med dödens lag;

Upp till den Gud, hvars herradöme
För evigt obegripligt är,
Hvars godhet vi så ofta glömmе,
Fast allting derom vitne bär;

Till Honom våra varma böner
Vi sända må af hjertans grund,
Att han med framgång god belöner
Vår sträfvan hvarje arbetsstund.



III.

Fader öfver alla fäder,
Alla Herrars Herra stor,
Som i oförvansklig ära
I din höga himmel bor!

Sänd oss från ditt hem, det ljusa,
Ledning här i jordens natt
Att oss ej må fångsla, tjusa,
Vanskelig fröjd och timlig skutt.

Lyfta upp vår håg från världen,
Lys oss med din andes ljus,
Att vi efter pilgrimsfärden
Hamne i ditt fadershus.

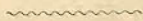


IV.

O Gud, som låter dagen stiga,
Och lyser oss med solens ljus,
Lär oss åt dig vår lefnad viga
Och lyft vår håg från jordens grus!

Vi, arma väsen, veta icke
Hvad med oss hända skall i dag,
Se, därför upp till Dig vi blicke,
Och lemne oss i Ditt behag.

Emot sitt mål vår lefnad ilar
Med hvarje stund hvart än vi gå;
Engång när vandringsmannen hvilar,
Tag trötta anden till dig då.



V.

Träd fram och lofva Herran Gud,
Som åter ger oss dag,
Och vandra sedan i Hans bud
Och följ Hans helga lag!

Du vet ej, du, om någon sol
Ännu för dig går opp;
Så böj dig inför nådens stol
Med bön och ödmjukt hopp!

Bed Herran Gud, som dagen gaf,
Dig lära nyttja den,
Att, när den sänks i tidens haf,
Du bär dess minne än.

Bed, att den ej försvinna må
Förutan nytta, bed
Att du må vinna deruppå
I tro och dygd och sed.

~~~~~  
VI.

När dagens ljus oss Herren ger,  
Så lät oss honom lofva,  
Så lät oss prisa Herran Gud  
För hvar oskattbar gåfva!

Ej täljas kan med mått och tal  
All godhet, Han oss visar.  
För ousäglig kärleks skuld  
Vårt hjerta Honom prisar!

~~~~~  
VII.

Till Herren höje sig vår håg,
Vår själ till Gud sig vände:

Han var, när allt i mörker låg,
Hans öga morgonstjernen såg,
När först sitt ljus hon tände.

Hans vilja sol och måne för
Att högt på fästet skina,
Han blomstrens skatter kring oss strör,
Han jorden rik och bördig gör
Och sörjer för de sina.

I Herrans namn allena är
Den sällhet hjertat bådär,
Det namnet mycket innebär
Och om Hans bud du trohet svär,
Hans härlighet du skådär.

Så prise vi Guds stora nåd,
Hans namn vi högt må lofva
För hvad hans visa fadersråd
Beskärt i hug, beskärt i däd,
För hvarje huldrik gåfva!

~~~~~  
VIII.

För hvarje gifmild skänk, jag fått  
Ur Herrans öppna hand,  
För hvarje stund, jag frälsad gått  
Ur verldens snär och band,  
Jag hambär Herran lof och pris,  
Hvars nåd mig hulptit har  
Och som ännu på fadersvis  
Mig hägnar, hvart jag far.

Ej sägas kan med tunga här  
 Hur god mig Herran var,  
 Hur god han var, hur god han är  
 Och blifver alla dar,  
 Men hvarje slag, mitt hjerta slog  
 Och hvarje suck, det ger,  
 Skall vitna derom, vitna nog —  
 Hvad kan jag gifva mer?

## IX.

Kom, låt oss lofva Herren Gud  
 Och ödmjukt höja bönen's ljud  
 Och säga: hör oss, Herre stor,  
 Förqväf det onda, i oss bor!

Och ser du något der af godt,  
 En teln'ng blott, ett ringa skott,  
 Så ansa det, håll det i tukt,  
 Att engång det må bära frukt!

När verldens äflan fattar oss  
 Och bräcklig farkost ryckes loss,  
 O Fader, var vår ankargrund,  
 Vår trygghet då i farans stund!

Och låt oss blomma i ditt hägn  
 Som plantor efter sommarregn;  
 Vår vilja styr, vårt hjerta värm;  
 Ja, håll oss stüds i Ditt beskärm!

## X.

Guds klara sol igen har gått  
 Så härlig upp, så skön,  
 Som funnes här ej nöd och brott  
 Och synd — och syndens lön;

Du fridens dag, låt frid och ro  
 Beherska land och haf,  
 Och lär oss älska, lär oss tro  
 På Honom, som dig gaf!

## XI.

Ren dagen bryter in, välan,  
 Så prisa ljusets far  
 För frid den natt, som nyss försvann,  
 Och för den tid du har.

Grip an det värf, som förestår,  
 Och bed om kraft och mod;  
 Han hjälper, der ej du förmår,  
 Ty han är mild och god.

Så kan, när dagens timmar flytt,  
 Hans värd du prisa gladt  
 Och taga mot i frid på nytt  
 Den dunkla, stilla natt.

IV  
Kap

XII.

Herre, med kraft utaf höjden bekläd mig!  
Jag är så kraftlös och svag i mig sjelf.  
Låt mig ej gå, dit ej Du kan gå med mig  
Led mig till nådens och sanningens elf!

Stilla min törst med ditt lefvande vatten,  
Hvaraf ej verlden det ringaste vet,  
Var mig en skinande eldstod om natten,  
Var mig en molnstod, när dagen är het.

Var mig ett värn emot synden och flärden,  
Var mig en vagnborg, der trygg jag kan bo!  
Låt mig ej söka min lycka i verlden  
Låt mig ej söka i verlden min ro!

Du är den flödande salighetsbrunnen  
Du är en lefvande källa för mig;  
Det är min lycka att städs vara funnen  
Dyraste Jesu! allena i Dig.

XIII.

Vår tid står i Guds hand  
Hur ljuft att detta se!  
Vårt lif, vår själ, vårt allt, o Gud,  
Uti din vård vi ge.

Vår tid står i Guds hand;  
Hur den gestaltar sig,

Glad eller svår, ljus eller mörk  
Den kommer dock från Dig.

Vår tid står i Guds hand,  
Han är vår säkra borg.  
En fader aldrig välla vill  
Sitt barn en fäfäng sorg.

Vår tid står i Guds hand.  
En gång Han korsfäst var,  
Men Han, som bar vår synd, är nu  
Vårt skydd och vårt försvar.

Vår tid står i din hand,  
O Jesu, Du Guds Lam!  
Din bön ej fäfäng är, då Du  
För tronen träder fram.

Vår tid står i din hand,  
Vid Dig vi hvila må,  
Tills engång vi i löftets land  
Din ära skåda få.

XIV.

Gif Gudi äran! Herrans är  
Ju allt som jorden bär;  
Hvar stjerna, som i rymden går,  
Går i Hans viljas spår.

Gif Gudi äran! Allting godt,  
Som här du röna fått,

*Allenast ifrån Honom kom.  
Gif äran Herranom!*

*Gif Gudi äran! Han Dig vill  
Hvar irring gifva till,  
Hvar synd förlåta nådefull  
För Jesu Kristi skull.*

## XV.

*När solen sjunker, tänker jag:  
Se, Herrans hand det är,  
Som dagens ljus och lifvets fröjd  
Ifrån oss alla bär.*

*Men när han låter morgonen  
Gå upp igen i glans,  
Då minnas vi med tacksam håg  
Att äfven den är Hans.*

*Må denna dag, må hvarje dag,  
Som Han oss täckes ge,  
Vi vandra på hans väg och må  
Hans vilja i oss ske!*

*Ja, lät oss prisa Herran Gud  
Med hjerta och med mund  
För dagens ljus, för quällens frid,  
För hvarje lifvets stund!*

— x —





Examensordning vid Triviallyceum i Uppsala den 30 maj 1885.

| Kl.         | I klassen                                           | II klassen       | III klassen     | IV klassen       | V klassen        | VI klassen       | VII klassen      |
|-------------|-----------------------------------------------------|------------------|-----------------|------------------|------------------|------------------|------------------|
| 9—9,10      | <b>B ö n.</b>                                       |                  |                 |                  |                  |                  |                  |
| 9,10—9,35   | <i>Svenska</i>                                      | <i>Geografi</i>  | <i>Religion</i> | <i>Zoologi</i>   | <i>Matematik</i> | <i>Latin</i>     | <i>Finska</i>    |
| 9,35—10     | <i>Matematik</i>                                    | <i>Religion</i>  | <i>Svenska</i>  | <i>Latin</i>     | <i>Historie</i>  | <i>Matematik</i> | <i>Latin</i>     |
| 10—10,10    | <b>Q v a r t.</b>                                   |                  |                 |                  |                  |                  |                  |
| 10,10—10,35 | <i>Finska</i>                                       | <i>Matematik</i> | <i>Latin</i>    | <i>Finska</i>    | <i>Tyska</i>     | <i>Historie</i>  | <i>Matematik</i> |
| 10,35—11    | <i>Geografi</i>                                     | <i>Latin</i>     | <i>Botanik</i>  | <i>Matematik</i> | <i>Latin</i>     | <i>Finska</i>    | <i>Religion</i>  |
| 11,—11,30   | <b>B e t y g u t d e l n i n g   o c h   b ö n.</b> |                  |                 |                  |                  |                  |                  |